

[Tredje næstformand]

Dinesen (SF), Birthe Hansen (SF) og Birgitte Husmark (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en ambulancelov.

(Beslutningsforslag nr. B 77).

Medlemmer af Folketinget Birgitte Husmark (SF), Agerschou (SF), Carsten Andersen (SF), Tommy Dinesen (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg til udarbejdelse af forslag til en sundhedslov.

(Beslutningsforslag nr. B 78).

I skrivelse af 13. januar 1988 meddeler miljøministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om loven om miljø og genteknologi.

(Redegørelse nr. R 9).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Økonomiministeren (Enggaard):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

(Lovforslag nr. L 147).

Reguleringspristallet udarbejdes af Danmarks Statistik på grundlag af oplysninger om detailpriser på varer og tjenesteydelser og om boligudgifter.

Reguleringspristallet beregnes fire gange om året som et gennemsnit for månederne november, december og januar og for hver af de følgende perioder på 3 måneder.

Basis for denne beregning er ændret flere gange bl.a. efter aftaler i forbindelse med overenskomstfornyelser siden lovens fremsættelse i 1963. Således har beregningerne haft basis i januar 1963, januar 1971, januar 1975 og januar 1980.

I sammenhæng med forhandlingerne om finansloven for 1988 er det besluttet at ændre basis for beregningen af reguleringspristallet til januar 1988 = 100.

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om patientforsikring.

(Lovforslag nr. L 151).

Formålet med forslaget er at sikre patienter erstatning for skader, som er opstået under behandling m.v. i sundhedsvæsenet, i videre omfang end efter gældende erstatningsregler og på en for patienten hurtigere og mere smidig måde.

Lovforslaget er i det væsentlige en uændret genfremsættelse af det forslag, som første gang blev fremsat den 19. februar 1987 (lovforslag nr. L 210 i folketingsåret 1986-87). Det var til 1. behandling den 10. marts 1987 (Folketingstidende 1986-87, sp. 8625 f.).

Efter fremsættelsen har lovforslaget været til udtalelse hos berørte myndigheder og organisationer. På baggrund af disse udtalelser er der indarbejdet enkelte ændringer i lovforslaget, ligesom bemærkningerne på visse punkter er udbygget.

I forbindelse med høringsen har flere organisationer givet udtryk for, at dækningsområdet var for snævert og ville skabe en forskelsbehandling af patienternes ret til erstatning. Dette har selvfølgelig aldrig været meningen, og derfor er apotekere, tandlæger i den kommunale tandpleje samt jordemødre ansat på offentlige klinikker m.v. uden for sygehusene nu direkte inddraget under lovforslaget.

Som indenrigsministeren anførte i den tidligere fremsættelse, bygger lovforslaget på, at de erstatningsansvarlige bortset fra stat og kommune har pligt til at tegne forsikring til dækning af erstatningskrav efter forslaget. Bl.a. forsikringsbranchen har anført, at det af forsikringsmæssige hensyn i forbindelse med genforsikring er nødvendigt at fastsætte en maksimering af den lovpligtige forsikringsdækning. Bestemmelser herom er indsat i lovforslaget, men jeg vil gerne understrege, at bestemmelserne ikke tager sigte på at berøre den enkelte patients ret til – og mulighed for – at få erstatning.